

Publicerad 2009-03-07 00:29 av Patricia

För gammal tonårsförvirring

tio år för sent

väcks tankar och känslor

som borde vara avskrivna

för länge sedan

då säkerheten rycks undan

lämnas man ensam

med sig själv

då inget längre är säkert

bör man lita på sig själv

hitta styrkan inom sig

tro på sitt lugn och sin förmåga

men om ens innersta är i ruiner

om det endast är en skugga

fortfarande

vem vänder man sig till då?

banala undringar gör sig påminda

och svaren lyser med sin frånvaro

det tragikomiska i situationen

gäckar med sin pinsamhet

du är ju för gammal för det här!

skammen utgör en utsökt barriär

och känslorna förtrycks stötvis

av gammal vana

men oron gror

likaså rädslan

hårda ord och tillrättavisanden

men skärp dig människa!

som av rent trots

blir det inte bättre

hur skulle det kunna bli det?

när det inte finns någon substans

i mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Patricia med Poeter.se id #862 innehar upphovsrätten